Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

potentie sue p̃sentia coangustando circũdet.
quã uis possunt & celi appellatione angeli. & in
ferni uocabulo demonia designari. p̃ tam ꝯ iusti
homines. p̃ mare autẗ peccatores intelligi. Lx cel
sior itaq; celo ē. q̃a ipsi quoq; electi spe uisionē tan
te celsitudinis p̃fecte ñ penetrant. Profundior
inferno ē. q̃a maligna spiritui astutias longe sub
tili quã ipsi putauerant iudicans dãpnat. terre
longior. q̃a longanimitatẗ nr̃am patientia di
uine longanimitatis exsuperat. que nos & peccan
tes tolerat. & conuersos ad p̃mia remunerationis
expectat. Mari latior. q̃a ubiq; facta peccantiũ re
tributionis sue p̃sentia occupat. & cũ ñ p̃sens per
specie cernit p̃sens p iudiciũ sentiet. Cuncta tamẽ
ad solũ hominẗ referri possunt. ut ipse sit ce
lũ cũ iã p desideriũ sumis inheret. ipse infern
cũ tẗptationũ suarũ caligine p̃tibatus in infimis
iacet. ipse tã aqua in bono opẗ fixe spei ubertate
fructificat. ipse mare q̃a in quib dã trepidis q̃tit.
& aura sue mutabilitatis agitat. S; celo ē d̃s excel
sior. q̃a potentie ē magnitudine uincit. & iã cũ
sup nosmetipsos eleuam. Inferno p̃fundior. quia
nimirũ plus iudicat quã ipse se humanus inue
stiget animus in tẗptationib; terre longior. q̃a
fruct ute quos in fine retribuet nequaq̃m nẗ
vt spes nr̃a comp̃hendit. Mari latior. q̃a huma
na mens fluctuans multa de his que uentura
s̃ coniect. s; cũ iã cernere que estimauerat cepit